

आव

“देवकार्यादिजातीनां पिष्टकार्यं विशिष्यते ।
देवं हि पिष्टकार्यस्य पूर्वमाप्यायनं स्मृतं” ॥
आप्यायितः, त्रि, (आङ् + प्याय् + शिच् + क्तः)।
द्वयः। प्रीतः। बर्द्धितः। यथा,—
“एषा सूर्यस्य वीर्येण सोमस्याप्यायिता तनुः ।
पौर्णमास्यां स दृश्यते सम्पूर्णा दिवसक्रमात्” ॥
इति कौर्म ४० अध्यायः ॥ आनन्दितः। इति
लोकप्रसिद्धं ॥ (यथा हितोपदेशे ।
“आप्यायितोऽहं भवतामनेन वचनामृतेन” ॥)
आप्रच्छन्नं, स्त्री, (आङ् + प्रच्छ् + ल्युट्)। गमनागम-
नादिसमये सुहृदादिरालिङ्गनाद्यप्रत्यस्वागता-
दिनानन्दनं । इत्यमरः ॥
आप्रच्छन्नं, स्त्री, (आङ् + प्र + कृद् + क्तः)। आप्र-
च्छन्नं । तत्पर्यायः । आनन्दनं २ सभाजनं ३ ॥
इति हेमचन्द्रः ॥ [यपर्यन्तं]।
आप्रपदं, स्त्री, (प्रपदं पादायं । तत्पर्यन्तं)। पादा-
आप्रपदीनं, त्रि, (आप्रपदं पदायान्तं आप्रोतीति ।
आङ् + प्र + पद + ख)। पादायपर्यन्तपतित-
वस्त्रादि । इत्यमरः ॥ (“आप्रपदीनां कण्ठे यम-
दोलाभिन्न गुणकुसुममालामारुढाम्” । इति
हर्षचरिते ५म उच्छ्वासः)।
आप्तवः, पुं, (आङ् + वृ + अच्)। खानं । इत्यमरः ॥
आप्तवप्रती, [न] पुं, (आप्तवते जुष्ट् + अच्, आप्तव-
श्चासौ प्रती च । आप्तवः खानं तत्र प्रती नित्यखा-
यीति मुकुटः)। आप्तवप्रती । खातकब्राह्मणः ।
इत्यमरटीकायां भरतः ॥
आप्तवः, पुं, (आङ् + वृ + अच्)। जलप्रक्षेपः, जल-
सेचनं, जलमध्ये सम्यगवगाहनं, जलप्लावनं, ज-
लानां सर्वतः समुच्चलनं)। खानं । इत्यमरः ॥
आप्तवः, पुं, (आङ् + वृ + क्तः)। आप्तवप्रती । खा-
तकः । इति मेदिनी ॥
आप्तवः, त्रि, (आङ् + वृ + क्तः)। खातः । क्षतखानः ।
इति मेदिनी ॥ (आप्तवः सर्वपापेभ्यः स गङ्गायां
व्यमुच्यते । इति भारते)। खाने स्त्री इति हेम-
चन्द्रः ॥ (आर्द्रोक्षितः । सित्तः । पक्षतन्त्रे,—
“अन्ये जर्जरितकलेवरा रुधिराप्तवः” । इति)।
आप्तवप्रती, [न] पुं, (आप्तवस्य खातकस्य प्रत-
मस्यास्तीति । आप्तवप्रत + इति)। समाप्तवेदा-
ध्ययनखानशीलः । ब्रह्मचर्यं त्यक्त्वा यो म्हाश्रमं
गतः सः । समाप्तवेदाध्ययनो यः खानशील आ-
श्रमान्तरं न गतः सोऽपि । आप्तवतं खानं तत्र
प्रती नित्यखायी इति व्युत्पत्तिः । इत्यमरटीकायां
भरतः ॥
आषा, [न] पुं, (आप् + वृ + क्तः)। वायुः । इति सिद्धा-
न्तकौमुद्यामुणादिसिद्धिः ॥
आफूकं, स्त्री, अफोनें । इति वैद्यकं ॥ आफूकं इति
भाषा । (अस्य गुणानाह । भावप्रकाशे ॥
“आफूकं श्लेष्मणं याहिं श्लेष्मणं वातपित्तल” ॥)
आबद्धः, पुं, (आङ् + बन्ध + क्तः)। दृढनयनं । प्रेम ।
अलङ्कारः । इति विश्वमेदिन्यौ ॥ (यथा मेघदूते ६ ।
“गर्भाधानक्षणापरिचयान्नमावद्धमाला” ॥)
योत्रं । इति मेदिनी ॥

आभा

आबन्धः, पुं, (आबन्धतेऽनेन आङ् + बन्ध + घञ्)।
योत्रं । इत्यमरहेमचन्द्रौ ॥ योत्रद्वी इति भाषा ।
भूषणं । प्रेम । बन्धनं । इति हेमचन्द्रः ॥
(यथा अमरशतके ३८ ॥
“गते प्रेमान्वये प्रणयवज्जमाने विगलिते” ॥)
आबलिः, स्त्री, आलिः । श्रेणी । इत्यमरः ॥ (समूहः,
आवली)।
आबिद्धः, त्रि, (आङ् + बद्ध् + क्तः)। वक्रः । क्षिप्तः ।
इत्यमरः । पराहतः । इति मेदिनी ॥ मूर्खः ।
इति शब्दरत्नावली ॥
आविधः, पुं, वेधनास्त्रं । इत्यमरः ॥ भोमरं तुरपन
इत्यादि भाषा ।
आविलः, त्रि, (आ + विल + क)। अनच्छः । अनि-
र्मलः । इत्यमरः ॥
आविलकन्दः, पुं, मालाकन्दः । इति राजनिर्घण्टः ॥
आवुत्तः, पुं, (आप् + क्तिप् + आपसुत्तनोति । अन्ये-
भ्योपीति ड)। गान्धोक्तौ भगिनीपतिः । इत्यमरः ॥
आभरणं, स्त्री, (आभियतेऽनेन । भृञ् भरणे । ल्युट्)।
भूषणं । अलङ्कारः । इत्यमरः ॥ (तच्चतुर्विधं, आ-
वेधं बन्धनीयं, क्षेप्यं, आरोप्यं चेति । तत्र
आवेधं कुण्डलादि, बन्धनीयं कुसुमादिकं, क्षेप्यं
नूपुरादिकं, आरोप्यं हारादि । यदुक्तं,—
“स्याद्भूषणं त्वाभरणं चतुर्धा परिकीर्तितं ।
आवेधं बन्धनीयश्च क्षेप्यमारोप्यमेव तत्” ॥
(यथा मनुः, ७।२२२ ।
“वाहनानि च सर्वानि शास्त्राण्याभरणानि च” ।
यथा कुमारसम्भवे । ५ । ४४ ॥
“किमित्यपास्याभरणानि यौवने
धृतं त्वया वार्द्धकशोभि वल्कलं” ॥)
आभा, स्त्री, (आङ् + भा + अङ् + टाप्)। शोभा
कान्तिः । इति हेमचन्द्रः ॥ दीप्तिः । ज्योतिः ॥
(वातरोगभेदः । ववुले । यथा भावप्रकाशे वात-
व्याधौ त्रिकशूलचिकित्सा,—
“आभा ववुलपर्यायः कथितः कोविदैरिह” ॥)
आभातिः, स्त्री, (आङ् + भा + क्तिन् दीप्तिः, ज्यो-
तिः)। काया । इति राजनिर्घण्टः ॥
आभाषणं, स्त्री, (आङ् + भाष् + ल्युट्)। आलापः ।
कथनं । इत्यमरः ॥ (यथा रघुवंशे । २ । ५८ ॥
“सम्बन्धमाभाषणपूर्वमाजः” ॥)
आभासः, पुं, (आङ् + भास् + यच् + क्तः)। सदृशः ।
प्रतिबिम्बं । इति वेदान्तः ॥ दीप्तिः । अभिप्रायः ॥
(प्रतिबिम्बादिवदवास्तवस्वरूपमविद्याकार्यं, मृ-
दाबुद्धिः । यथा अध्यात्मशामायणे,—
“आभावरु म्हाबुद्धिरविद्याकार्यमुच्यते ।
अविच्छिन्नं तु तद्ब्रह्म विच्छेदस्तु विकल्पतः ॥
आभासत्वपरं विम्बभूतमेवं त्रिधा चितिः ।
साभासबुद्धेः कर्तृत्वमवच्छिन्ने विकारिणि” ॥
तथा च पञ्चदशे ६—७ ।
“चित्राधारेण वस्त्रेण सदृशा इव कल्पिताः ।
एषक् एषक् चिदाभासश्चेतन्याध्यन्तदेहिनां ॥
कल्पन्ते जीवनामानो बद्धा संसरन्त्यमी ।
वस्त्राभासे स्थितान् वर्गान् यददाधारवस्त्रगान्” ॥)

आभो

आभासरः, पुं, (आङ् + भास् + वरच्)। चतुःषष्टि-
सङ्ख्यकगणदेवताविशेषः । इत्यमरः ॥ (यदुक्तं, आ-
भास्तरास्तुःषष्टि । यद्वा,—
“आत्मा ज्ञाता दमो दान्तः शान्तिर्ज्ञानं शमस्तपः ।
कामः क्रोधो मदो मोहो दादशाभास्तरा इमे” ॥)
आभिजनः, पुं, (अभिजनादागतः । अभिजन + अच्)।
अभिजनस्य भावः । कुलसम्बन्धीयः । गाँइ पदवी
इत्यादि भाषा ॥ (यथा कुमारसम्भवे, १।२६ ।
“तां पार्वतीत्याभिजनेन नाम्ना
बन्धुप्रियां बन्धुजनो जुहाव” ॥)
आभिजात्वं, स्त्री, (अभिजात + अच्)। अभिजातस्य
भावः । कौलिन्यं । पाण्डित्यं ॥ (महावंशजनन-
जनितमर्थ्यादा । यथा रामायणे,—
“आभिजात्वं हि ते मन्ये यथा मातुस्तथैव च” ॥)
आभिधा, स्त्री, (अभि + धा + अङ् + टाप्)। शब्दः ।
इति शब्दरत्नावली ॥
आभिधातकं, स्त्री, (अभिधा + तक् + अच्)। शब्दः ।
इति शब्दरत्नावली ॥
आभिरूप्यं, स्त्री, (अभिरूप + अच्)। अभिरूपस्य
भावः । यथा,—
“अर्चकस्य तपोयोगादर्चनस्यातिशयनात् ।
आभिरूपाच्च विम्बानां देवः साग्निधर्मश्चेति” ॥
इति तिथ्यादितत्त्वघटतद्यशोर्षपञ्चरात्रीयवचनं ॥
आभोरः, पुं, (आ समन्तात् भिय राति । रा दाने
व्यात इति कः)। गोपः । इत्यमरः ॥ आहिर इति
भाषा । स च ब्राह्मणदम्बस्थायां जातः । इति
मनुः ॥
आभोरपक्षिः, स्त्री, (आभोराणां पक्षिः)। गोप-
पक्षी । इत्यमरटीकायां रायमुकुटः ॥ गोपाला-
पाडा इति भाषा ॥
आभोरपक्षी, स्त्री, (आभोराणां पक्षी)। गोपपक्ष-
समूहः । गोपयामः । गोपपक्षी । गोपस्थानं ।
तत्पर्यायः । घोषः २ । इत्यमरः ॥
आभोरी, स्त्री, (आभोरपुंयोगादितिजातेरिति च
डीय)। गोपस्त्रीजातिः । गोपपक्षी । तत्पर्यायः ।
महाशूद्री २ । इत्यमरः ॥ आहिरिणी इति
भाषा ॥
आभोलं, स्त्री, (आ समन्तात् भियं लाति जनयति ।
आङ् + भो + ला + क)। कण्ठं । कण्ठः । इत्यमरः ॥
(भयावहः, भीतिजनकः । यथा मेदिनी,—
“आभोलं न द्वयोः कण्ठे वाचलिङ्गं भयावके” ॥
यथा महाभारते,—
“रात्रौ निशीथे स्वाभोलं गतेऽर्द्धसमये नृप ।
प्रचारे परुषादानां रक्षसां घोरकर्मणाम्” ॥)
आभोलः, त्रि, (आङ् + भो + ला + क)। कण्ठयुक्तः ।
इत्यमरः ॥ भयानकः । इति मेदिनी ॥
आभोल्यं, स्त्री, (अभोल्य + अच्)। अर्थः । नित्यं ।
तद्युक्तक्रियायां चि । इति शब्दरत्नावली ॥
आभेरी, स्त्री, रागिणीविशेषः । इति हलायुधः ॥
आभोगः, पुं, (आङ् + भुज + घञ्)। परिपूर्णता ।
इत्यमरः ॥ (यथा मेघदूते, उत्तरमेघे २१ ।
“गण्डाभोगात्कठिनविषमामेकवेगो करेण” ॥)